

Vrijdag 12 april 1918 – ochtendeditie

Londen, 11 april. Officieel ochtendbericht. De slag houdt aan op het gehele front van het kanaal van La Bassée tot dat van Ieper naar Komen.

Tot in het holst van de nacht werd in de buurt van Ploegsteert, Mesen en Wijtschate zwaar gevochten.

Van het overige Britse front niets te melden.

Er ontwikkelde zich hedenochtend een vastberaden aanval tegen onze stellingen in de nabijheid van het Ploegsteertbos waarbij de vijand enigszins vooruit kwam. Meer noordelijk deed de vijand vanochtend een verwoede aanval op onze linies in de nabijheid van Wijtschate en Hollebeke, die door onze negende divisie met zware verliezen voor de vijand werden afgeslagen.

De strijd duurt op het gehele front voort tussen het La Basséekanaal en het Ieper-Komen-kanaal.

Op de rest van het front ging de dag betrekkelijk kalm voorbij.

Londen, 11 april. Reuters bijzondere correspondent bij het Britse leger in Frankrijk seint: 11 april: De toestand in Vlaanderen wordt heden beschouwd als tamelijk wel hersteld te zijn. Niettegenstaande de strijd nog voortduurt, wordt de afloop met vertrouwen tegemoet gezien. Terwijl de Duitse vooruitgang de vijand ver van zijn uitgebreid en ongetwijfeld behaaglijk ingericht verdedigingstelsel heeft afgebracht en zijn verbindingslijnen heeft verlengd, heeft deze tot dusver geen grote voordelen behaald. Givenchy en de heuvels van Mesen hebben inderdaad tactische waarde, doch de Duitsers faalden om deze punten in te nemen.

Hedenochtend om 10 uur zetten de Duitsers een geweldige aanval op Hollebeke in. In massagolven kwam de vijand over het zware terrein en bood zijn flank bij de Rozebeek een groot doelwit voor onze machinegeweren. De executie was ontzettend en betrekkelijk weinig mannen raakten met onze mannen handgemeen. Ze werden teruggeworpen en hun wanordelijke terugtocht werd door ons veldgeschut gevolgd totdat hij in de mist verdween.

De vijand heeft meer reserves aangevoerd, doch wij hebben eveneens reserves in de strijd noordwestelijk van Armentières geworpen. In de richting van Ploegsteert melden onze vliegers samentrekkingen van talrijke Duitse infanteriestrijdkrachten. Onze artillerie richt op dit gebied een zwaar geconcentreerd vuur.

De ontruiming van Armentières is gisteren op zeer geslaagde wijze ten uitvoer gebracht. De vijand deed geen poging om druk op onze terugtocht uit te oefenen.

Havre, 11 april. Wilmotte, professor aan de hogeschool van Luik, schrijft in de Revue des Nations Latines, dat het Vlaamse vraagstuk tot een internationale kwestie moet worden gemaakt en dat o.a. Frankrijk bij de oplossing ervan tussenbeide moet komen.

De Nation Belge, die de XXe Siècle vervangt, zegt naar aanleiding daarvan: de Vlamingen en Walen zijn het er over eens dat de zuiver Belgische talenkwestie onderling moet worden opgelost. Ze zullen in dit opzicht geen enkele vreemde inmenging dulden. Het is te betreuren dat een Belg als Wilmotte zich moeite geeft om de fouten van andere extremisten te rechtvaardigen. Men meldt dat Wilmotte zich naar Italië zou begeven om er over het talenvraagstuk in België te spreken. We nemen aan dat de Belgische regering niet onverschillig zal staan tegenover een campagne, die voor het nationaal belang gevaarlijk is.

Havre, 11 april. Donderdag is er onder voorzitterschap van de Broqueville een ministerraad gehouden. Na een bespreking van de politieke en militaire toestand en van de kwestie nopens de bestrijding van het alcoholisme, heeft de raad zich met de oproeping van de nieuwe lichterding bezig gehouden en besloten om binnenkort de vijfde groep op te roepen, welke de gehuwde mannen van 35 tot 40 jaar omvat.

In tegenstelling met de tendentieuze berichten, welke door bepaalde personen zijn verspreid, is er geenszins sprake van om de zesde groep van gehuwde mannen van 35 tot 40 jaar op te roepen.

En dient hierbij te worden opgemerkt, dat, krachtens beschikking van het wetsbesluit van 21 juli 1916, de Belgen, die in Nederland vertoeven, niet onder deze groep vallen, niettegenstaande zij wegens hun leeftijd tot de vijfde groep zouden behoren.

De militaire medewerker van de Deutsche Tageszeitung schrijft, dat men wat de Duitse aanvallen ten noorden van La Bassée en bij Waasten aangaat, nog niet kan zeggen, dat de Engelse stellingen werden gespleten, maar de mogelijkheid daarop komt nader.

De grote slag in Frankrijk.

In het nieuwe offensief over 40 km van La Bassée naar Leper ziet men algemeen een afleidingsonderneming op grote schaal, met het doel om de Engelse divisies in het noorden ver van het voornaamste slagveld te houden. Indien de poging der vijandelijke legeraanvoering op een doorbraak was gericht dan zijn alle middelen daartoe volkomen mislukt, evenals bij Amiens en Montdidier. Het is echter moeilijk aan te nemen, dat de vijand zijn korte, verwoede aanvallen op de hoofdstad van Picardië niet zal hervatten.

Men meldt uit Sas van Gent:

Na enige weken stilstand wordt hier weer hevig schieten gehoord.

Het spoorwegbeheer te Essen maakt bekend, dat voor het vervoer van lijken van gesneuvelde of gestorven strijders naar Duitsland, wegens de daaraan verbonden moeilijkheden gedurende de oorlog geen vrachtvermindering wordt toegestaan, doch dat voor het vervoer na de oorlog 50 % reductie wordt verleend.

Vrijdag 12 april 1918 – avondeditie

Behandeling van krijgsgevangenen.

Londen, 11 april. Hedenavond is er een boek verschenen, waarin een voortzetting wordt gegeven van het rapport, uitgebracht door de regeringscommissie, die een onderzoek instelt naar de behandeling van Britse krijgsgevangenen door de vijand. Het rapport bevat schokkende bijzonderheden over de bejegening, die gevangenen ondergaan achter de vuurlinie in Frankrijk en België.

Het witboek geeft ook de correspondentie die ter zake is gevoerd met de Duitse regering, door bemiddeling van de Nederlandse legatie te Berlijn. Het laatste stuk is van Balfour en gedateerd op 20 februari. Daarin heet het: "De Britse regering heeft nu overweldigend bewijsmateriaal ontvangen betreffende het tewerkstellen van Britse krijgsgevangenen aan het westelijk front, welk bewijsmateriaal op overtuigende wijze aantoonde, dat:

1. Britse gevangenen op zijn minst reeds zo vroeg als juli 1916 werden tewerkgesteld binnen 30 km van de vuurlinie, dit is een aanzienlijke tijd vóór de datum, van welke de Duitsers hadden ontkend dat daarvoor zodanige tewerkstelling had plaatsgevonden, en op welke

datum die tewerkstelling volgens de Duitsers was begonnen bij wijze van vergeldingsmaatregel, en daarom te rechtvaardigen.

2. Dat deze gevangenen met de uiterste wreedheid zijn behandeld; en dat de meeste overlijdensgevallen te Dülmen – door de Duitsers toegeschreven aan oorzaken als hartverlamming of ingewandziekte – in werkelijkheid rechtstreeks te wijten zijn geweest aan mishandeling aan het westelijk front.

3. Dat ofschoon er einde april 1917 een overeenkomst was gesloten tussen de Britse regering en de Duitse regering om geen krijgsgevangenen tewerk te stellen binnen 30 km van de vuurlinie, Britse gevangenen tot aan de tijd, waarop de jongste berichten waren binnengekomen, toch binnen die strook werden gebruikt.

4. Dat Britse gevangenen aan het westelijk front tot slechts enkele dagen geleden met de uiterste wreedheid worden behandeld, en dat zij tot werken gedwongen worden op totaal onvoldoende voedsel, totdat ze wegens verregaande uitputting onbruikbaar geworden zijn. Dat ze verder worden gebezigd voor werk, hetwelk direct verboden is bij art. 6 van de aanvulling der Haagse conventie, omdat dergelijk werk rechtstreeks verband houdt met de krijgsoperaties. Dat deze leden gedurende de winter van 1917 in een ellendige, half verhongerde toestand bleven aankomen in de hospitaalkampen in Duitsland.

5. Dat Britse onderofficieren (ofschoon ze door hun graad voor handenarbeid zijn gevrijwaard) gedwongen zijn geworden om handenarbeid te verrichten – en dit dikwijls binnen de 30 km zone.

De beschuldigingen, geuit door krijgsgevangenen, en vervat in de punten drie, vier en vijf, zijn niet enkel bewezen door getuigenverklaringen van Britse soldaten, maar ook door die van

lieden van andere nationaliteit, wiens verslagen aan de Britse regering zijn opgezonden.

Het is dientengevolge bevestigd, dat de Duitse militaire autoriteiten zich hebben schuldig gemaakt aan de grofste wreedheid tegenover de Britse krijgsgevangenen, die worden tewerkgesteld in de (door de Duitsers) bezette gebieden in Frankrijk, en dat zij twee overeenkomsten hebben geschonden, namelijk van geen Britse krijgsgevangenen tewerk te stellen binnen 30 km van de vuurlinie en van geen onderofficieren te bezigen voor ander werk dan dat van toezicht te houden.

Londen, 12 april. De correspondent van de Times aan het Engelse front in Frankrijk seinde op 11 dezer: In het noordelijke vak van de jongste Duitse aanval, namelijk in dat van de rug van Mesen, geloof ik, dat de aanval voorgoed gestuit is. Ik ben juist uit het gebied achter dit gedeelte van de slaglinie teruggekomen. Alles wat ik gezien en gehoord heb, gaf vertrouwen. We zitten goed en wel op de graat van die rug en ik geloof dat, als we daar nu vandaan gaan, dat niet in de achterwaartse richting zal zijn.

De slag in Frankrijk.

Gibbs seinde gisteren:

Woensdagmiddag en heden heeft de vijand al zijn krachten gezet achter de slag, die nu van de Leie tot Wijtschate woedt. Onze troepen hebben zonder enige tussenkomst gevochten en de vijand door herhaalde tegenaanvallen van belangrijk terrein verdreven. Weer waren onze troepen in getalsterkte de mindere en alleen door de wakkere tegenstand van de onzen is de vijand niet in staat geweest, snel vooruit te komen. Meermaals is hij zelfs, zoals bij Wijtschate, Mesen en Steenwerk, met bloedige verliezen teruggeslagen.

Men meldt ons uit Oostburg:

in de afgelopen nacht hebben er weer tal van bomaanvallen boven de haven van Zeebrugge plaats gehad. Het afweergeschut was zeer hevig.

Men meldt ons uit Middelburg:

in de nacht omstreeks 1 uur heeft er een vliegeraanval op de Belgische kust plaats gehad, die ruim een uur aanhield. Het gebulder was zo hevig, dat menigeen in de slaap werd gestoord. We hebben al menigmaal een bombardement gehoord, maar zoals hedennacht nog nimmer. Het uiteenspringen van bommen en granaten was hier zeer goed zichtbaar.

Men deelt ons mede:

Hoezeer de oorlogstoestand haast een normale toestand aan het worden is in vele opzichten, kan alweer blijken uit het feit, dat aan het Belgische front geregeld middelbaar onderwijs van de hogere graad gegeven wordt.

Onder de jonge Belgische soldaten zijn er veel, die in augustus 1914 hun geregelde studies moesten afbreken, zonder een certificaat van volledig middelbare studies te behalen, onmisbaar voor hun intrede in een universiteit. Een divisiecommandant nam het initiatief om leergangen in te richten voor de beide laatste jaren van de Grieks-Latijnse en de moderne humaniora. Het voorbeeld werd nagevolgd in al de andere divisies.

Deze studies worden gecombineerd met de soldatenplicht. De leerlingen, die werkelijk in aanmerking komen, worden samengebracht in eenzelfde eenheid. Wanneer deze in rust is achter het front, begeeft men zich met alle ijver aan de studie. Is de divisie

in het vuur, dan neemt iedereen zijn plaats weer in, want de plicht van de verdediging van het vaderland gaat voor. Toch worden nog dan de studies niet geheel afgebroken. Onder de officieren zijn tal van leraars uit atheneums en colleges die dan herhalingen houden in de kantonnementen der voorposten, welke de meest gevorderden in staat stellen zich aan te bieden voor de centrale jury, onlangs door het ministerie van wetenschappen en kunsten ingesteld om diploma's af te leveren van voltooid middelbaar onderwijs.